

NOORD-BRABANDER

Zaterdag 21 April.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

Dit blad verschijnt driemaal per week, en wel *Dingsdags, Vrijdags en Zaturdags*. De prijs van hetzelfde is f 3.00 per drie maanden; franco tot aan het naaste Postkantoor f 3.50. Advertentien worden tegen betaling van 15 cents per regel, en diegenen, welke geene 5 regels beloopten, tegen 75 cents geplaatst, behalve voor iedere Advertentie 35 cents voor aan het Rijk verschuldigde Zegelregten; de Advertentien, Bekendmakingen en andere Stukken, behooren op ongezegeld papier, franco te worden ingezonden aan het Bureau van den Noord-Brabander te Hertogenbosch.

KERKELIJKE STAAT.

ROME

Men weet dat de St. Paulus kerk in vroegere jaren een proef der vlammen is geweest. Dit prachtig gedenkstuk is uit deszelfs puinhopen onder het toezigt van den Architect Belli Herreson. De beste beeldhouwers hebben voor dit gebouw Basreliefs en standbeelden onder handen. Twee kolossale standbeelden, verbeeldende het eene de H. Petrus, het ander de H. Paulus zullen door de heeren Fabris en Jadotini afgewerkt worden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 17 April.

Het bulletin der wetten deelt de volgende kabinetsorde mede:

Uit een bericht van den 8 dezer maand heb ik vernomen, dat men in vele plaatsen mijner staten, in het geheim, zonder voorkennis mijner autoriteiten, verordeningen van vreemde geestelijke overheden over godsdienstige en kerkelijke zaken verspreid. Ik gelaste u derhalve, u Minister van binnenlandsche zaken en politie om door de politie onmiddellijk te doen arresteren, voorbereidens onderzoek en latere straf, overal waar men dezelve zal ontmoeten, zonder acht te slaan of het geestelijken of leeken, onderdanen van den staat of vreemden zijn en dezelve naar gelang van omstandigheden naar eene kortere of langere tijd, alle personen die zich zonden veroorlooven in te voeren, te zenden of aan de onderdanen mijner staten ter hand te doen stellen dergelijke afkondigingen van wege vreemde kerkelijke hoofden, hunner agenten en zaakgelastigden, alsmede al diegenen die, hetzij door mondelinge hetzij door schriftelijke mededeelingen zullen medewerken, om die bedoeelingen te verwezenlijken.

Berlijn den 9 April 1838.

(get) **FREDERIK WILHELM.**

Aan de ministers van eeredienst, justitie, binnenlandsche zaken en politie en der buitenlandsche zaken.

— In een bijzonder bericht uit de Pruisische hoofdstad van dezelfde dagteekening wordt verzekerd, dat dezer dagen op nieuw de landsambtenaren waren aangemaand om in het algemeen geene mededeelingen hoegenaamd omtrent hetgeen op de bureaux der regering omging, aan anderen te doen. Hieraan schreef men het dan ook toe, dat er schier niets met zekerheid uitlekte omtrent de maatregelen die het bewind genomen had, of dacht te nemen, ten opzichte van de katholieke geestelijkheid in Posen. Algemeen werd echter verzekerd, dat de regering het mogelijke had gedaan om de aanschrijving van den Aartsbisschop aan de geestelijken van zijn bisdom te ontzenuwen, en aan het gewestelijk bestuur in last had gegeven om allen bepaalden tegenstand van de zijde der geestelijken jegens het bewind met afzetting tuit hunne betrekkingen te straffen. De pogingen die van gouvernementswege waren aangewend om den Aartsbisschop tot toegevendheid te bewegen, hadden, zoo als men trouwens verwacht had, op zijte weloverlegde, lang voorbereide standvastigheid schipbreuk geleden. De Aartsbisschop, de generaal-vikaris in Gnesen en drie domheeren, waren dien ten gevolge voorloopig in hunne bediening geschorst en aan kamergevangenis onderworpen. Van eene gevangenzetting in eene silezische vesting, waarvan gesproken was, scheen echter evenmin de rede te zijn als van eene werkelijke ontzetting uit hunne bedieningen. Er werd evenwel verzekerd dat tegen de wederspannige langs den gewonen weg een regtsgeding zou worden geopend wegens overtreding van hunne pligten jegens den staat en opruijing der onderdanen des Konings tegen de landwetten. Door deze maatregelen scheen men te hopen de bestaande spanning in Posen te doen bedaren.

Van den Neder-Rijn wordt geschreeven dat tenaakke van de Keulse aangelegenheid nog altijd het *status quo* voortdurend, omdat men met gespannen aandacht den loop der gebeurtenissen in dezen verwacht. Ieder zag inzonderheid uit naar de maatregelen, welke de regering zou nemen, in geval eene ontbinding van het Keulse kapittel, van de Pausselijke zijde, officieel aan het publiek wierd bekend gemaakt. Te midden van de heerschende onzekerheid, liepen er vele geruchten, waarop men tot dus verre zich niet kon verlaten.

Men heeft berichten uit Rome tot den 5 dezer: Tot dien dag was de Heer *von Bunsen* nog niet van daar vertrokken. De gemocheren zijn op het uiterste gespannen, wegens de stappen, welke de Pruisische regering opzigtens de Keulse aangelegenheden doen zal, en men ziet met groote belangstelling de aankomst van den wints lang aangekondigden koerier uit Berlijn te ontmoeten, daar van den aard zijner depeches de verdere handelingen van den Keulse Stoel moeten afhangen. Algemeen wordt een vredelievend einde dezer onafhankelijke zaak hartelijk gewenscht.

Men meldt van den Mein, dd. 19 April het volgende: Naar juist van een geloofwaardig bericht zal betrekkelijk het door Z. Nederl. M. genomen besluit, om op den grondslag van het traktaat van 15 November 1831, wegens eene definitieve afdoening van zaken met België onderhandelingen aan te knopen, terstond na de Paasch-vacantie eene voorloopige diplomatische mededeeling om de Bondsvergadering worden gedaan. Lieden, die andere kennis kunnen hebben van de dienangaande bij het Londensche kabinet gemaakte openingen, verzekeren overigens dat Koning *Willem* tevens ten stelligste heeft verklaard vast besloten te hebben geene verdere inwilligingen te zullen verleenen dan die, welke gezegd traktaat bevat. Hij zal namelijk, er gebeure wat er wil, nimmer gedoogen dat de kracht van dit traktaat, met name de België aan Holland te voldoende geldsommen, wegens de afgeloopen achterstallende voor den interest der schuld, ook slechts de geringste vermindering ondervindende, noch dat in den vastgestelden gebiedsstand de minste verandering worde gemaakt.

BELGIE

BRUSSEL, den 18 April.

In het Gentsche *Journal des Flandres* leest men:

Wij gewagen met genoegen van den bloeienden staat onzer Kaatoen-fabriekade. De voortbrengselen vinden een groot verbruik, en verscheidene fabrieken worden thans aanmerkelijk vergroot. Een fabriekant (de heer *Poelman de Vos*) die naar Holland was uitgeweken, en die zich gehoopt gevonden heeft in dat België terug te keeren, welks toekomstig bestaan men betwistte, heeft voor zijn kunstvlijt de schoone fabriek van den heer *Feyerickx* gekocht, welke hij nog op eene veel grootere schaal uitbreidt. Het is onmogelijk te voorzegen, tot welk genen trap van welvaart ons vaderland zich zoude kunnen verheffen, indien onze scheepvaart wierd aangewakkerd door handelstraktaat, die den uitvoer onzer nijverheidsvoortbrengselen door talrijke vertierwegen begunstigen.

— Het tweede spoor van den ijzeren weg tusschen Mechelen en Brussel zal in den loop dezer week gereed zijn; aanstaanden Zondag zullen de beide sporen voor het publiek opengesteld worden.

— Een revental werktuigkundige Engelschen, die sedert de instelling der spoorwegen in België aan de dienst op deze aangelegden waren, heeft zich dezer dagen te Antwerpen ingescheept, naar Londen terug keerende; andere hunner landgenooten van hetzelfde beroep zouden hen volgen. Men zegt, dat deze heeren zeer ontvreden zijn over de behandeling die zij in België onderhouden.

NEDERLANDEN

'HERTOGENBOSCH den 20 April.

Gisteren middag heeft *Theodorus Koenen*, schuldig aan moord, te Vierlingsbeek, de doodstraf alhier ondergaan. Aanhoudend tot op zijnen laatste oogenblikken door zijne geestelijken herder bijgestaan, verneemt men, dat hij vol berouw en leetwezen over zijne afschuwelijke misdaden met gelatenheid en vol betrouwen op God de eeuwigheid is ingegaan.

— Men schrijft thans uit Amsterdam dat Z. M. den 23 dezer maand aldaar verwacht wordt.

— Omtrent de Hollandsch-Belgische aangelegenheid leest men in het Engelsch blad de *Morning Post* het volgende: „De conferentie over de zaken van Holland en België is verhinderd geworden om op de door den Koning van Holland gedane openingen eenig antwoord te geven, ten gevolge van het groot verschil, hetwelk tusschen de onderscheidene leden dier conferentie nopens de verdienstelijkheid dier voorstellen bestaat. De vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk zouden, naar verzekerd wordt, eene ruwe schets van antwoord hebben voorgedragen, doch dit zoude van eenen zoodanigen aard zijn geweest, dat de toetreding tot hetzelfde door de overige leden der conferentie onmogelijk was gemaakt. Deze laatsten hebben zich tot huane hoven gewend om met opzigt tot de nieuw gesteldheid der onderhandelingen instructien te bekomen. Weinige waarschijnlijkheid is er echter niet, dat die instructien bij derzelver aankomst, bevonden zullen worden in eenige gewichtige bijzonderheid af te wijken van die onder welke de vertegenwoordigers der drie mogendheden tot dusverre gehandeld hebben. Dien ten gevolge zullen de werkzaamheden der conferentie eenigen tijd moeten rusten, en wij aarzelen geenszins onzen lezers de verzekering te geven, dat geenerlei geruchten, die van dag tot dag, wegens den voortgang der onderhandelingen kunnen verspreid worden, eenige hoegenaamde oplettendheid zullen verdienen.”

— In buitenlandsche dagbladen leest men dat op de westelijke en zuidelijke grenzen van Noord Amerika tegenwoordig eene doodelijke en hoogst besmettelijke ziekte heerscht, die veel gelijkt op den dus genoemden „zwarten dood”, die zes eeuwen geleden ons werelddeel zwaar geleverd heeft. Voor het tegenwoordige bepaald zich deze kwaal tot de Indiaansche stammen; van welke zij in eenige weken meer dan drie en dertig duizend stoffers heeft geëischt. Overal, in bosschen en wouden, ligt de grond met begraven lijken overdekt, hetgeen de lucht nog meerder verpest. Men schrijft de eerste aanleiding van deze ziekte toe aan het overbrengen der kinderpokken door eenige koopvaardijochepen.

— Het boren van artesiaansche putten schijnt in ons vaderland toenemenden bijval te vinden. Behalve op andere bekende plaatsen, houdt men zich thans onledig te Enschede, provincie Overijssel, om aldaar zoodanigen put tot stand te brengen. Tot tegemoetkoming, in de kosten daartoe benoodigd, heeft de regering aan Gedeputeerde Staten van dat gewest eene rijks subsidie verleend.

— Zijne Majesteit heeft aan de hervormde gemeente van Veenendaal toegestaan, het bezit van eenen tweeden predikant, met toekenning van eene rijks jaarwedde.

— Men meldt uit Rotterdam den dd. 18 April het volgende:

Naar men verneemt, bevinden zich thans hier ter stede de vier vermaarde groote vazen van wit cararisch marmer, de vier jaargelijden voorstellende, door den beroemden vaderlandschen beeldhouwer *Cresant* gebeiteld, laatstelijk in eigendom toebehoord hebbende aan mevrouw de weduwe van *Paellen van Nuland* te Dordrecht, en onlangs aan een onzer stadgenooten in koop afgeslaan. Wenschelijk is het dat deze meesterstukken van nederlandsche kunst niet buitenlands ten verkoop zullen behoeven aangeboden te worden, maar, naar het verlangen des tegenwoordigen bezitters, eenen vaderlandschen koper vinden zullen.

— Naar men verneemt, heeft de raadkamer der rechtbank van eersten aanleg te Amsterdam dezer dagen zekeren *Bierau* naar de Procureur-Generaal verwezen, wegens het schenden en uiterlijk verminken van muntspecien, in dit koninkrijk wettigen koers hebbende. Deze persoon heeft reeds vroeger wegens diezelfde misdaad voor het hof van Assises, provincie Zuid-Holland, te recht gestaan, doch toen bij arrest van dit hof, in dato December 1835, niet schuldig verklaard en in vrijheid gesteld.

— In Gravenhage wordt dd. 17 April het volgende gemeld:

Z. Exc. de gouverneur van Noord-Brabant, de Baron van den Boogaerde, is in deze residentie aangekomen, alwaar dezelve echter slechts kort verblijft.

— Naar de Brusselsche bladen melden, heeft er thans een drukke koerierswissel tusschen Londen en Brussel plaats. Zaterdag 11. was de kabinetskoerier *Delmotte* met dépêches voor den gezant van de *Weyer* en lord *Palmerston* naar Londen vertrokken; en Zondag een ander koerier met dépêches voor vorst *Leopold* en den Minister van buitenlandsche

Vervolg en Slot van de bijlagen overgelegd bij de Aanspraak aan de Staten-Generaal in het jongste Comité. (zie ons vorig nummer.)

In eene nota van den 2 Januarij 1838, heeft de Nederlandsche Minister van Buitenlandsche Zaken ontwikkeld, dat houtvelting in het Grünwald geene vijandelijkheden daarselde, en dus ook geene inbreuk op de overeenkomst van den 21 Mei 1833 uitmaakte. Maar was die velling ook bestaanbaar met de voorloopig gevestigde orde van zaken? Het kabinet van 's Gravenhage acht zich niet bevoegd dit te beslissen, maar laat zulks aan de Deutsche bondsvergadering over, die, volgens vertoogen van Frankrijk, sich daarmede reeds werkelijk bezig houdt.

Het is een feit, dat de Deutsche bondsvergadering in de laatste jaren onafgebroken beweerd, en door hare handelingen bewezen had, dat zij de zaak van Luxemburg lijnrecht strijdig met de door Engeland vooruitgezette beweringen beschouwd heeft. Op welken grond zou de Koning Groothertog zich over dit verschil van gevoelens en over den aard van den krijgskundigen kring der Deutsche vestingen kunnen verklaren? En als hij zich dit veroorloofde, van welke waarde zou dit zijn voor de Deutsche bondsvergadering van welke hij zelfs als Groothertog slechts een deel uitmaakt? In dezen staat van zaken kan Z. M. zich alleen bepalen tot het antwoord, hetwelk de Deutsche bondsvergadering gepast mogt achten te geven, en dit besluit is te meer het eenige, hetwelk bij mogelijkheid genomen kan worden, vermits in de gevallen, waarin eene beslissing van den bond is tusschen beiden getreden, de afzonderlijke stand van de leden der bondsvergadering door de vereenigde werking voor het bondgenootschappelijk ligchaam zwicht.

Deze beginselen van het Deutsche staatsregt nog daar gelaten, zoo heeft de Deutsche bondsvergadering nog een materielen grond om zich met het Grünwald bezig te houden, daar de houtvellingen bestemd zijn tot de voorziening van de vesting Luxemburg en deze belang heeft bij het behoud van het woud voor de toekomst, enz.

Ook van de zijde der Fransche Regering werd door den Baron *Mortier*, op den 30 December eene verklaring bij de Nederlandsche regering ingediend, nagenoeg in denzelfden geest als die door Sir *Disbrowe* was te berde gebragt.

— Het antwoord van den Nederlandschen Minister, deswege, in dato 2 Januarij 1838, wordt ondermaats vermeld, dat de koning van het Grünwald buiten de overeenkomst van 1833 is, door de ligging van het woud in den krijgskundigen kring van de vesting Luxemburg, waarop de troepen der beide partijen elkander niet kunnen ontmoeten. Dus verviel van zelf de aantijging, dat men eene vijandelijkheid gepleegd had. Bovendien was het vellen van eenige bomen in een domaniaal bosch eene geheel administratieve handeling. Gesteld eens, dit ware onwettig, dan was het altoos eene financiële zaak. Liet men het woud in deszelfs verwaarloosden staat, zoo ging deszelfs waarde verloren. Had men zich over inbreuk van de overeenkomst van 1833 te beklagen, van de zijde der Belgen had men grond tot deze klachten gegeven, want deze hadden troepen doen oprukken naar een grondgebied, hetwelk zij te voren nooit bezet hadden, en veroorloofden zich van die verfoeningen tot volhouding van hun hersenschimmig regt, niet om van het Grünwald nut te trekken, maar om de verwoestingen daarvan te bevorderen, welke ontstaan moeten door het nalaten van onvermijdelijke houtvellingen. Het hersenschimmige van dat zoogenaamde regt zou door eene bloote protestatie in het licht kunnen gesteld worden.

De Britsche gezant te 's Hage zond den 16 Januarij andermaal eene nota aan onzen minister van Buitenlandsche zaken waarin, onder de uitdrukking van de hoop, dat men er toegekomen was, om zich in der minne te verstaan, eenige aanmerkingen in het midden gebragt worden omtrent de nota, van de zijde van Nederland den 3 Januarij aan den Britschen gezant gerigt. Daarin wordt gezegd: dat de afwezigheid van Belgische troepen uit den krijgskundigen kring van de vesting Luxemburg geen bewijs is, dat de meergemelde overeenkomst niet slaat op dien kring; — dat vijandelijkheden zijn alle daden van geweld, gepleegd door eenen vijand; dat vijandelijkheden kunnen gepleegd worden door gewapende tegenongewapende manschappen; dat de Britsche Regering niet kan vooronderstellen, dat die der Nederlanden de bedoeling heeft te verstaan gegeven, dat het Bondgenootschap het regt heeft om te bepalen, of de stad Luxemburg en het distrikt, binnen den krijgskundigen kring gelegen, al of niet een deel uitmaken van het gebied van den Groot-Hertog.

Nadat Z. Exc. de Nederlandsche Minister van Buitenlandsche zaken nogmaals over dit ontwerp aan den Engelschen gezant bij eene nota geantwoord had, gaf Sir *Disbrowe*, namens zijn bewind, den Nederlandschen minister, op den 1 Februarij 11., ten slotte

te kennen, dat de zaken tot eene minnelijke schikking schenen gekomen te zijn, en dat het steeds een bron van wezenlijke smart is voor het gouvernement van hare Brittanische Majesteit, om zich met dat der Nederlanden in geschil gewikkeld te zien nopens eenig onderwerp van staatkundig belang.

Nadat er onder de geloovigen eenige geschillen ontstaan waren nopens den dag op welken het feest van Paschen bij de christenen behoort gevierd te worden, is in het Concilie van Nicéen, hetwelk in het jaar 325 gehouden is, bepaald, dat zulks moet plaats hebben op den zondag die volgen zal op den 14 dag van de lente (*Equinoxe*); waaruit volgt dat het vroegste Paasch-feest kan invallen op den 22 Maart en het laatste op den 25 April.

Sedert de hervorming van den almanak door Paus Gregorius XIII is het alleen vier reizen gebeurd dat Paschen op den 22 Maart is gevierd geworden, als in de jaren 1598, 1693, 1761 en 1818, en dit zal voor het jaar 2000 geen plaats meer hebben; terwijl het Paasch-feest slechts in de jaren 1666, 1734, op den 25 April is ingevallen, en voor de jaren 1886 en 1943 niet meer op die datum zal gevierd worden.

OUDHEDEN, KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Sedert eenigen tijd is de aandacht voor de oudheden, kunsten en wetenschappen op de middeleeuwen gevestigd. Eindelijk is men van een vooroordeel tegen een tijdperk teruggekomen, hetwelk zo vele opmerkenswaardige zaken van allerlei aard aanbiedt. De geschiedenis en letterkunde zijn achtereenvolgens onderzocht en nageverscht, en de schilders, beeldhouwers en graveerders worden thans zoo als zij verdienen, op prijs gesteld.

In de bouwkunde bragten de Grieken en Romeinen niet alleen kunstgewrochten voort; onze voorouders gaven hun niets toe door het bouwen van bewonderenswaardige kerken, prachtige stadshuizen en andere gebouwen, die nog de algemeene aandacht tot zich trekken. Sedert eenigen tijd is men begonnen om die gedenkstukken in derzelver geringste bijzonderheden te bestuderen en hoemeer men dezelve leert kennen, hoemeer men het talent en de smaak der kunstenaars van de middeleeuwen moet bewonderen. Getuigen de Gotische bouwwerke der prachtige, groote of St. Jans kerk te Hertogenbosch, het pronkjuweel van Nederland, de Lieve Vrouwe-Kerk te Antwerpen, de kerk van de Heilige Wanda te Mons, St. Jacob te Luik en meer andere te lang om allen hier aan te halen.

De twee eerste hierboven genoemde hoofdkerken bekleeden waarlijk den eersten rang onder de Gotische gebouwen der Nederlanden. De torens vooral der Lieve Vrouwe-Kerk te Antwerpen maakt zoo door deszelfs hoogte als stoutheid en pracht in al deszelfs bijzonderheden, de bewondering van al de beminnaars der schoone kunsten uit, en strekt tot wanhoop van al de bouwkundigen onzer dagen. Inderdaad er bestaat een groot getal platen en litografien van dit prachtig stuk, doch alle zijn zoodanig dat zij een misvormig geheel opleveren, hetwelk niet toelaat om over het belang en de verscheidenheid der gedeelten te kunnen oordeelen.

De heer *Serrure*, bouwmeester en professor aan de koninklijke academie van Antwerpen heeft onlangs een werk over den toren van Antwerpen uitgegeven, hetwelk hem vele jaren en moeite van allerlei aard gekost heeft.

Toen in 1826 de regering dier stad het herstellen van dit schoon gedenkstuk aangevangen had, maakte hij van de stijgers gebruik en deed dezelve later voor zijne eigene rekening maken; alzoo had hij de gelegenheid om te meten en alles in de geringste bijzonderheden van het spits van dit gebouw, hetwelk niemand vóór hem bereikt had, te zien en na te gaan. Dit werk zoo belangrijk voor de schoone kunsten in het algemeen, is klassiek, het eenigste van dien aard bestaat en is van het grootste belang voor hen, die zich op de bouwkunde toeleggen. Hetzelve is zamengesteld uit acht platen en drie teekeningen, waarvan de eerste reeds verschenen is en het spits van den toren bevat, elke aflevering kost naar men verneemt elf gulden, doch zoodra het werk volledig zal zijn, zal de prijs worden verhoogd.

Brussel. Bij gelegenheid der inhuldiging van de grafombe onlangs in de aartsbisschoppelijke stad Mechelen ter nagedachtenis van wijle Mgr. Graaf de *Mean* laatste Prins-Bisschop van Luik,

gewezen Aartsbisschop van Mechelen en priuaat der Nederlanden, overleden den 31 Januarij 1831, is eene gedenkpenning, vervaardigd die men aan het graveerijzer (*Burin*) van den heer *Jehotte*, de vader, te Luik verschuldigd is. Deze bekwame graveerder, die sedert langen tijd voor een der beste kunstenaars gehouden is en zich in medailjes en andere fijne werken op steen onderscheiden heeft, heeft aldaar een werk voltooid, hetwelk onder de schoonste van dien aard, die tot heden zijn voortgebracht, moet geplaatst worden. Zijn gedenkpenning vertegenwoordigt in het klein het marmeren gedenkstuk door zijnen zoon voor de St. Romualds kerk gebeeldhouwd. Daarop ziet men de oude Aartsbisschop in bisschoppelijk gewaad gekleed en geknield in zijn gebed. De Engel des doods verschijnt en kondigt hem aan, dat zijn laatste uur gekomen is. *Fiat voluntas tua*, uw wil geschiede, is het antwoord van den godvruchtigen grijsaard, wiens geheel leven, een leven van volkomene overgaving was aan den wil van Hem, die leeft en ziet, *viventis et videntis*. Dit eenvoudig, en natuurlijk afbeeldsel, hetwelk zoo treffend het zachte leide van een aanwesen, vol van die kalmte, welke de onderwerping aan God alleen verleent, uitdrukt, wordt op dit stuk aangetroffen, hetwelk als het ware niets te wenschen overlaat.

Gent. De heeren *Parmentier Frères* beeldhouwers aldaar, die reeds door vele werken van groote verdiensten bekend zijn, hebben een Predikstoel vervaardigd, geheel uit wit marmer zamengesteld, verbeeldende de heilige Nikolaas de kinderen zegend. Dit kunststuk is bestemd voor de St. Nikolaas kerk te Furnes. Deze heilige gezeten, drukt met zijne linkerhand de handjes der kinderen en geeft hun met zijne rechter den zegen. Zijnammelijk gelaat drukt de grootste tederheid uit, terwijl zijn bisschoppelijk gewaad overheerlijk afgebeeld is. De houding der kinderen, hunne gelaatstreken in een woord, de geheele groep laat niets te wenschen over.

Rome. Alhier is een werk uitgegeven, hetwelk de aandacht der geleerden en geschiedkundigen bezig houdt. Het zijn de *Memorie Storiche di Patrizio de Rossi*, over *Clemens VII* en zijn tijdperk. Het belangrijkste gedeelte is ontegenzeggelijk het innemen van Rome in 1527, waarbij *Francisco de Rossi* tegenwoordig was, die aan het huis de Medicis was verwant en in de gevangenschap van den Paus op het kasteel St. Angelo deelde.

De kunst heeft alhier twee groote mannen verloren, die algemeen bekend waren, namelijk het beeldhouwer *Antonio d'Este* lid en Professor aan de academie van St. Lucas, welkers schoone basreliefs in de kerk van St. Jan en St. Marcus te zien zijn en de professor *Fontana*, graveerder op koper.

Napels. De heer *Zingarelli*, Directeur van het Conservatorie en beroemd componist is in zeer gevorderden ouderdom overleden. Eene Requiem mis, welke door en voor hem is vervaardigd, is door de eerste liefhebbers deser stad in de St. Peters kerk te Majella geëxecuteerd.

Italië. De verzameling der graveerstukken, vertegenwoordigende de bewonderenswaardige deuren der doop kapel te Florence, is bekend; deze deuren zijn het werk van vele der eerste oude drijvers uit Italië, doch hetgeen men tot heden niet genoegzaam weet is, dat dezelve reeds dertig jaren geleden gegoten en uit die vorm slechts vier exemplaren getrokken zijn. Een dier exemplaren vindt men in de bijna koninklijke verzameling van Zijne Hoogheid den Hertog van Arenberg te Brussel. Deze galerij zal weldra in orde worden gebracht; waarop aangetroffen zullen worden buiten en behalve een groot getal andere belangrijke voortbrengselen van de grootste waarde en verdiensten een gedreven drinkbeker door *Benvenuto Cellini*, een antiek hoofd van Laocoon; Vasen, standbeelden, en schilderijen.

Berlijn. Aan ons museum, hetwelk reeds in kleine voorwerpen van Egyptische oudheden zoo rijk is, ontbrak tot heden een kolossaal werk van dien aard. Het Pruisisch Gouvernement heeft derhalve van de erfgenamen *Drovetti* tegen den prijs van 40,000 franken eene verzameling van gedenkstukken der Egyptische kunst aangekocht, welke te Berlijn is aangekomen. Het voornameste stuk dier verzameling is een kolossaal, standbeeld van *Rhambes III*, de Sesostris van Griekenland. Hetzelve is geheel ongeschonden, behalve de baard en de neus. Een troon en onderscheidene grafomben van kolossale grootte verdienen tevens bijzonder opgemerkt te worden.

